

Valosta varjoon

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Syntyi päiväperhoseksi,

kesän lämmössä lepatti,

nousevassa auringossa,

helmassa suvisen luonnon.

Oli hauskaa olla nuori,

juoda mettä kukkasista,

lentää sinne, minne tahtoi,

neitoperhoja ihailla.

Aika kulki kulkuansa,

Valosta varjoon

Kirjoittanut Paavo Turakainen

koetteli kolhuinensa,

synkensi kesän koreutta.

Muutti perhosen elämän,

teki sen varautuneeksi,

kalvoi itseluottamusta.

Muiden seurasta eroten

yksinäisyyteen vajosi,

erakoitui hiljallensa.

Vältti päivän kirkkautta,

vaelteli siimeksessä,

kulki harsossa hämärän

Valosta varjoon

Kirjoittanut Paavo Turakainen

syvissä ajatuksissa.

Niin jäi entinen elämä

päiväperhosten parissa.

Luopui kauniista asusta

ja puvun sai yön värisen.

Vaikka viihtyi yön hämyssä,

silti kaipasi valoa,

sitä etsi ikkunoista.

Valosta varjoon

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Takana valaistun ruudun,

suojassa lasisen seinän,

vajonneena muistoihinsa,

vietti hetkiä hämärän,

tahtoi seurata sivusta,

olla ulkopuolisena.